

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul **Frunză Ion Vasile**, prin care solicită casarea încheierii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 august 2014 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015,

A C O N S T A T A T:

1. La data de 19 august 2014, condamnatul **Frunză Ion Vasile** s-a adresat cu plîngere la Judecătoria Centru mun. Chișinău, în baza art. 473 și 313 Cod de procedură penală, împotriva acțiunilor administrației Penitenciarului nr. 13, invocînd deținerea ilegală în stare de arest.

2. Prin încheierea irevocabilă a Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 august 2014 de către judecătorul de instrucție a fost respinsă plîngerea depusă de condamnatul Frunză I. ca fiind inadmisibilă.

Instanța a conchis că potrivit art. 473 alin. (1) Cod de procedură penală, împotriva actelor organului sau instituției care pune în executare hotărîrea judecătorească de condamnare, condamnatul, precum și alte persoane drepturile și interesele legitime ale cărora au fost încălcate de aceste organe sau instituții, pot declara plîngere judecătorului de instrucție din instituția în raza teritorială a căreia se află organul sau instituția respectivă.

Astfel, instanța de judecată a statuat că din conținutul plîngerii aceasta a fost depusă în temeiul art. 313 Cod de procedură penală, fiind solicitată examinarea în baza art. 473 Cod de procedură penală, aceasta

urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, totodată menționând că anterior condamnatul s-a mai adresat cu o astfel de plângere și că deja există o hotărâre judecătorească sub formă de încheiere în acest sens.

3. Nefiind de acord cu încheierea nominalizată, condamnatul Frunză I. a declarat recurs solicitând casarea încheierii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 august 2014 cu admiterea plîngerii depusă de el.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015 a fost respins ca inadmisibil recursul declarat de condamnatul Frunză I., menținând fără modificări încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 august 2014.

În motivarea deciziei instanța de judecată a indicat că potrivit art. 473 Cod procedură penală, *împotriva actelor organului sau instituției care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare, condamnatul, precum și alte persoane drepturile și interesele legitime ale cărora au fost încălcate de aceste organe sau instituții, pot declara plângere judecătorului de instrucție din instituția în raza teritorială a căreia se află organul sau instituția respectivă.*

Soluționarea plîngerii împotriva actelor organului sau instituției care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare are loc conform prevederilor art. 471 Cod de procedură penală. Încheierea privind soluționarea plîngerii este irevocabilă.

Astfel, instanța de apel, judecând recursul, a conchis, că potrivit prevederilor art. 449 alin. (1) lit. c) Cod procedură penală acesta urmează a fi respins ca inadmisibil cu menținerea hotărârii atacate.

Instanța de recurs a stabilit, că potrivit materialelor cauzei, încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 august 2014, prin care a fost respinsă ca fiind inadmisibilă plîngerea condamnatului Ion Frunză privind deținerea ilegală în stare de arest preventiv este irevocabilă.

Prin urmare, raportând situația de fapt reținută la normele de drept enunțate, instanța de recurs a conchis, că condamnatul Frunză Ion Vasile nu este în drept să conteste încheierea, dat fiind faptul că art. 473 alin. (2) Cod procedură penală stipulează expres că încheierile judecătorului de instrucție, emise în ordinea prevăzută de art. 473 Cod de procedură penală sunt irevocabile, și astfel nu pot fi supuse căilor de atac.

Astfel, instanța de recurs a ajuns la concluzia de a respinge recursul ca inadmisibil, fără a se expune asupra motivelor invocate în recurs, menționând în acest sens, că instanța de recurs nici nu purcede la examinarea fondului recursului, deoarece potrivit prevederilor pct.16 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Soluția de respingere a apelului (respectiv recursului) ca depus peste termen sau inadmisibil nu implică o verificare a hotărârii atacate, deoarece instanța de apel (recurs) nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui recurs exercitat în mod legal”.

5. La 02 februarie 2016, condamnatul Frunză Ion Vasile declară recurs în anulare, solicitând casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015 și încheierii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 august 2014, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat următoarele argumente:

- judecătorul Cobzac Elena urma sa declare abținere de la examinarea cauzei;
- invocă încălcarea dreptului prezumției nevinovăției;
- instanțele de judecată în lipsa participanților la proces au adoptat hotărâri ilegale;
- este deținut în arest ilegal și în condiții inumane, în lipsa unui mandat de arest.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, în redacția Legii nr.66 din 05 aprilie 2012, în vigoare din 27 octombrie 2012, persoanele menționate la art. 401 alin.(1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, în redacția Legii sus-menționate, prevede că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la

judicarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

În cazul în care, potrivit legii, o hotărâre judecătorească nu parcurge căile ordinare de atac, aceasta deși a devenit irevocabilă, nu dispune de cale extraordinară de atac, adică nu poate fi contestată cu recurs în anulare.

Din materialele dosarului, Colegiul penal constată, că recurentul indică asupra faptului, că chestiunea care a fost examinată de către judecătorul de instrucție se referă la cele reglementate de art. 473 Cod de procedură penală, ce țin de soluționarea plângerilor împotriva actelor organului sau instituției care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare.

Conform prevederilor art. 473 Cod de procedură penală, încheierea judecătorului de instrucție este irevocabilă.

În speță, Colegiul penal consideră justă concluzia instanței de apel, că încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 august 2014, adoptată în temeiul art. 473 Cod de procedură penală, este irevocabilă și legislația nu prevede căi de atac asupra unei hotărâri judecătorești în acest caz, deoarece acestea nu sunt hotărâri judecătorești irevocabile, specificate în art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, care sunt pasibile de a fi atacate cu recurs în anulare.

Colegiul penal reiterează, că în temeiul art. 453 Cod de procedură penală, raportat la prevederile art. 6 pct. 44), 22 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

În această ordine de idei, Colegiul penal conchide, că hotărârile judecătorești prin care s-au soluționat alte chestiuni decât vinovăția și condamnarea persoanei sunt irevocabile și nu sunt pasibile de a fi

atacate cu recurs în anulare, ceea ce este prevăzut de lege prin dispoziții imperative, de la care nu se permite nici o derogare.

Astfel, reieșind din cele menționate supra, recursul în anulare declarat de condamnatul Frunză Ion Vasile este inadmisibil, deoarece o astfel de hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1), 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul ***Frunză Ion Vasile*** împotriva încheierii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 august 2014 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, deoarece nu îndeplinesc condițiile de formă și de conținut, prevăzute în art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de 06 iunie 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir